מז: הלוקח עובר פרתו פרק שני בכורות

אין מקבלין צאן ברזל מישראל משום שהוא רבית. כפרק לוקח נכס שמין נותן מעותיו מוקדין לשכר ופ"ג דמסכת יבמות היא דלא מנח ליה לין מוסיפין נמוטיו למתפת שכר וכל שכן הכא שקבל כל התחריות עליו ולדותיהן ולדות ולדותיהן [ב] תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורין וולדי וולדי וולדות חייבים רשב"ג אומר אפילו עד עשרה [ג] פטורים שאחריותן לעובר כובבים [ד] א רחל שילדה מין עז ועז שילדה מין רחל פטורה מן הבכורה [ה] ואם יש בו מקצת סימנין חייב: **גמ'** למימרא דכיון דלא נקט מרא זוזי ברשותא דמרא קיימא ורמינהו [ג] [ב] = אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית אלמא ברשותא דמקבל קיימא אמר אביי לא קשיא הא דקביל עליה אונסא וזולא והא דלא קביל עליה אונסא וזולא אמר ליה רבא דקביל עליה אונסא וזולא צאן ברזל קריא ליה ועוד מאי פסקא ועוד אדתני סיפא אבל מקבלין צאן ברזל מן העובר כובבים ליפלוג וליתני בדידה בד"א דלא קביל עליה אונסא וזולא אבל קביל עליה אונסא וזולא שפיר דמי אלא אמר רבא אידי ואידי דלא קביל עליה אונסא וזולא והכא גבי בכורה היינו טעמא [ד]דאילו אתי עובד כוכבים בעי זוזי ולא יהיב ליה תפיס לה לבהמה ואי לא משכח לה לבהמה תפיס ולדות ולדות דידה והרי יד עובד כוכבים באמצע וכל יד עובד כוכבים באמצע פטורה מן הבכורה [ו]: העמיד ולדותיהן תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורים: א"ר הגא ולדות פטורין וולדי ולדותיהן חייבין [ז] ורב יהודה אמר ולדי ולדות נמי פטורין וולדי ולדי ולדות חייבין תנן העמיד ולדות תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורין טעמא דהעמיד הא לא העמיד לא תיובתא דרב יהודה אמר לך רב יהודה הוא הדין אע"ג דלא העמיד והא קמ"ל אפילו העמיד נמי דאורחיה דעובד כוכבים למיתפס בנה [ז] והוי כמי דלא העמיד ולדי ולדות פטורין וולדי ולדי ולדות חייבין תנן רבן שמעון בן גמליאל אומר אפי' עד עשרה דורות פטורין שאחריותן לעובר כוכבים בשלמא לרב יהודה דאמר נחית תנא קמא לדרי היינו ולדותיהן. של אומן נתן בהן כחל כשיגדלו ויכבו יפעלו מן הכבורה. ומעמא מפרש בגמ' דכיון דלא ליה ליה זוזי לעובד כוכבים תפיס כהמה ולא לא מסכח כהמה תפיס ולדות מיסמכא דשייכא יד עובד כוכבים [ח]מהן: **וולדי ולדות מייכין.** ולדי ולדות של נתן בהל כחל המגיעות לתלקו של ישראל ולדות של ישראל פטורין דלא מיחזי כשיעבוד ולדות [ו](ועמהן להכן) דהייגו דכיעית להן ולדות [ז] יתמן [ז] יתמן להכן: **העמיד ולדות פחת לאומיסם.** שפחת לו פחת לעובד כוכבים לחיות לו כח בולדות ואמר לו אם יאומו הבהמות מעול הולדות המגיעות לתלקי וייטי תחת ידי נאומן דמים עד לאומו זמן [ח] עלמו (ב): **וולדומיהן.** הבמה תלימא יד עובד כוכבים ושייכא גדור אחר שפר משל ראשון שילך לנייט וכן ולדי ולדות של צאן ברזל וכו' לא יתן להן ולדי ולדות של לדיים בשיבכרו דהייגו חמישי לצאן ברזל יתן להבן חש"ל: (ג) ויה מן רבן שמעון בן נמליאל אומר כי וקס"ד דרשב"ג אתריא:

מסורת הש"ס

(ב) בתוספ' שפרה דורות פטורין: (ב) ר"ש ד"ה העמיד ולדות וכו' זמן עלמו דמפח לאומיסם יד עובד כוכבים ושייכא כגיר אחר שפר משל ראשון שילך לנייט וכן ולדי ולדות של צאן ברזל וכו' לא יתן להן ולדי ולדות של לדיים בשיבכרו דהייגו חמישי לצאן ברזל יתן להבן חש"ל: (ג) ויה מן רבן שמעון בן נמליאל אומר כי וקס"ד דרשב"ג אתריא:

מוסף רש"י

מקצת סימנין. של אמו (ע"ש ע"ב). אין מקבלין צאן ברזל. כל התחריות הנכנסים על המקבל וסם לאומם עלי מעות יכל זמן שאין נותן לו מעותיו שלקוין הכבר (ב"מ ע"ב).

רבינו גרשום

ואם העשה ולדות שיהו בין שניהן הולדות: וולדות. של אותו צאן ברזל מה שהן ילדות פטורה מן הבכורה לפי שהצין של עובדי כוכבים. ועוד משום דאמרינן בגמ' דאי לא משכח לה להבהמה תפיס ולדות דילה: ולדי ולדות. ולדי של ולדות חייב בבכורה חלק של ישראל דכולי האי ולדי ולדות לא תפיס עובד כוכבים בשבילה: העמידו ולדות תחת אימותיהן שאם המות הבהמה שיקח העובד כוכבים הולדות תחתיה אותן ולדות הרי הן כאן [עצמן] שולדותיהן מה שהן ילדות פטורה מן הבכורה. ולדי ולדותיהן חייבין ר' שמעון כו': למימרא. דרשותא דמיה דעובד כוכבים קיימא שמפני כך פטורה מן הבכורה: אין מקבל צאן ברזל מישראל. כאותו תנאי שפירשתי למעלה: מפני שהוא רבית. דיכיון דמקבל עליו כל האחריות של בהמה מה שנותן להכי תצי הולדות הוו רבית. ס"א דכיון דשם האבהות בדמים נותן לו תצי הולדות הרי זה רבית דמשמע דמשום הכי נתנו לו שמותתין לו מן הדמים: אלמא ברישותא דמקבל קיימא. בהבהמה דאי ברישותא דנותן קיימא הא לדה ברישותו ולא הוי רבית: לא קשיא. מתני' להכי קיימא ברישותיה דעובד כוכבים דמפורה מן הבכורה דקביל עליה עובד כוכבים [ואנסא] וזולא דבהמה: והכא גבי ישראל דקביל עליה המקבל אונסא וזולא הלכך הוי רבית. ליפלוג בדידיה. במקבל מישראל דמפעים מקבלין ומפעים אין מקבלין בד"א וכו'. ואמאי אצטריך למיתנא אבל מקבלין מן העובד כוכבים אפילו מישראל נמי: אידי ואידי. בין מתניתין דבכורות בין מתני' דבבות דלא קביל עליה אונסא: והכא. ס"ק עובד כוכבים כו': דב הונא ורב שמעון בן נחמיאל אומר כי: יהודה אריכא דמתניתין פליגי ופק"ד דרשב"ג מדיתא:

הגהות הב"ח

(ב) בתוספ' שפרה דורות פטורין: (ב) ר"ש ד"ה העמיד ולדות וכו' זמן עלמו דמפח לאומיסם יד עובד כוכבים ושייכא כגיר אחר שפר משל ראשון שילך לנייט וכן ולדי ולדות של צאן ברזל וכו' לא יתן להן ולדי ולדות של לדיים בשיבכרו דהייגו חמישי לצאן ברזל יתן להבן חש"ל: (ג) ויה מן רבן שמעון בן נמליאל אומר כי וקס"ד דרשב"ג אתריא:

עין משפט נר מצוה

לה א מיי' פ"ג מהל' נטורות הל' ו סמ"ג עשין רית טוש"ע י"ד סי' שמ סעיף ה: לו ב מיי' פ"ה מהלכות מלוה ולוה יב סמג לאוין לג טוש"ע י"ד סי' קנו סעיף ג: לז ג מיי' פ"ד מהלכות נטורות הלכה ד טוש"ע י"ד סימן שכ סעיף ד:

שיטה מקובצת

(א) תחת אמותיהן ולדי ולדות בקצה ס"י גרסינן ולדות פטורין ולדי ולדות חייבין ועיין בתוספות חיצוניות לקמן באות ד': (ב) ואם יש בו קצת סימנים חייבים. עיין תוס' לעיל דף ב': (ג) אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית וכו'. נ"א בספרי כה"י ואי אי"ד כיון דלא נקט זוזי ברשותיה דמרה קיימא אמאי הוי רבית כרשותיה דמרה קא שבחא: דן ורב יהודה אמר ולדי ולדות נמי פטורין וכו'. ופתני' דקתני ולדות פטור ולדי ולדות חייב לא קשה לרי"ו דמתני' לא נתני לדרי עד סיפא דהעמיד ולדות אבל ולדות ולד ולדות הריישא לא דקדק אלא דתני ולדות פטורין לא יתני כמה אי אתא דרי אי תרי דרי אלא אתיא לאשמועינן אלא שיש בין תולדות פטורין ולד ולדות חייבין ורי"ו ס"ל דולדי צאן ברזל כהן עצמן. הרא"ש ז"ל: (ד) מן העובד כוכבים ע"כ"ל. וז"ל שום: תירוצינות והק' ר"י לפירש"י ז"ל והא גם זה אינו תירוש דהא אפילו רבית קצוצה מקבלין מן העובדי כוכבים כדתני לקמן אתם ומלוין להם ברבית וכ"ש מבך רבית לפרש"י לכך נראה לר"י כפי' ריית דפי' כך דינא דקבלת צאן ברזל בגון שנתן לו צאן בכאה דינרי והב והן אלוה גבוה וכל אחריות הצאן על המקבל כאלו הן מכורין ומצוי להתנות כך אי שכל זמן שעמדם המעות יעלה המקבל אלא שכר בכל שנה ושנה ורבית קצוצה הוי דאי לאו הכי מאי אתא לאשמועינן הא מפרש לעיל אפילו למחצית שכר אסור והכי ישמע בברייתא דאיתה נשך (דף ע"ב) דתני משום רבית קצוצה דפרי' ס' דהיכא דמקבלין צאן ברזל מן העובדי כוכבים היינו עין השם פרה להכירו ואמר ר' פרתך עשויה בל' דינרים אני אעלה לך סלע בחדש מותר סי שלא עשאה דמים מחיים לא לאחר מיתה ולהכי צאן ברזל אסור ואשתא פרק שפיר מימרא דבשאות המקבל קיימא ר"ת מ"ל לתלמודא דמתניתין ירדי בדאורייתא דמשה"ה פרק לא יזמור משום דתני התם מני שהוא רבית דהא לעיל נמי ני ולא ישכור מפני כפחות פני שהוא רבית אע"ג דהוי דבנן ר"ל דע"כ מדאורייתא דא' דרבנן לא אשמועינן מידי דהא מיירן התם לעיל בספוק נבי א דתנתי אפילו למחצית שכר סור אמר אביי ל"ק הא דקבל ני הקשה הר"ם כיון דלא כל אלא הבובד כוכבים א"כ ולדות לא הגיעו לחלקו אמאי פטורים א אין ד' העובד כוכבים אמנע כלל (ד"ב) (ראיו) לא שכח להבהמה דלא תפיס כלל ולדות שלא קבל עליו אחריות ירין ד"מ אם יפשע באגן ל עובד כוכבים אתי עובד כבים תפיס לולדות ולכך הוי עובד כוכבים כאפעא אכל כל עליו אונסא וזולא שפיר ד' ואי"ת פשיטא כיון דקבל ע ליה אונסא וזולא דליכא רבית א' אאי צריך לפתני' ופשא ל"ל ד' ל"ק הוה מיישינן דלמא אתי ר' שעני כיון דאלו אתי עובד כ כבים ואבע ולא יהיב ליה

ג נות תפיס לבהמה צריך ליתן טעם למה תובע העובד כוכבים מתחלה מעות לפי הקונטרס ריל תבע זוזי של תצי הריוח ולפי ר"ת ריל ד' שבע פעות השכר שלא כחרש שהתנה לו יעור איכר הרי"ש מאיירא משום שהרך לפעות לא ידע הנותן אם פתו תוכע פתחלה בפירוש המשנה: העמיד אין. כשהעמיד פוסיף דור אחר: א"ל הגא הדין דאף על גב דלא העמיד. ולדי ולדות פטור דאי בראשונא. ואי דקתני העמיד דבתא קמ"ל דאע"ג דהעמיד דיהב ליה אפותיקי אפילו הכי אי לא משכח הוא דהעמיד תפיס ליה בנה ההיינו ולדי ולדות הילכך פטורי שאחריות לעובד כוכבים כלומר תפיס אפילו דור עשירי תחתיות: בשלמא לרב יהודה דאמר דנחית תנא קמא לדרי. ששני

ד א הוי"ל למיפר הן פטורים הולדות שהעמידן תחת אמותיהן דהא פשיטא שהן פטורין דהוי ממש כאמהותן מה"ט ניחא ליה דולדות

ה יגו הוי"ל למיפר הן פטורים הולדות שהעמידן תחת אמותיהן שהעמידם פשיטא דפטורים כיון שכל כך הם העובד כוכבים עליו ול"ג ולדי ולדות פטורים אלא ולדות פטורים דפשמע שפיר ולדי ולדות המעומדים ולא המעומדים עצמן וכן בפי' רש"י ליתיה ובתום הוגה בספרי.

ו ס"ה תיצוינות: (ו) אלא המכיכו עליהם כרבור בעלמא וכו' ויש לתמוה אי מפתני' פרק לקמן ס"ש דפרק פרישא דכתיב לא יהיה זכר או אם תרי דרי ובין ולדי ולדות

ז יכים לא ידענא אם דור ג' או דור ד' ולא דקרק התנא בלשונו דעקיט דוקא ולדי ולדות ממש דאכתי לא נחית בדרי פרישא עד דקתני העמיד דלא אתא אלא לאשמועינן שיש דור בולדות דחייב בבכורה ולקמן פריך מכ"ת דקתני הן אבל מתני' לא קתני הן נמי ונסיפא דקתני אחקמתא

ח ולדות פטורין בתר יכי דפריך לרי משום דפשמע הן הולדות לעצמן ובשניהא נישמע אינמא הן ולדות בתרי ורי"ן פי' הן הולדות כלומר דור א' ודור ב' פטורים דהן נמי הולדות של צאן ברזל קאי דאיכא דאמרי דפריך לרב הונא נישמע אינסא דאתקשא דהן וולדות בתרי

ט ורי"ן ובשניהא הן ולדות בתר ואי"ו ולכלהי לישני הן הולך רצאן (ברזל) קאי דבן משמע פי' הקונטרס. כ"ם בתוס' כ"י:

ט נרשה ל"ל ועל הא דתני אם תין מקבלין וכו' מפיים לכל תמרו בשם פרש לתניהו וכו' אלא לאתני מיהא אלמא כרזל כיון דאתר אתר וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com